

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/75/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715210792
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715210792.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne L. C., bytom O. K., V. M. XXX, proti žalovaným 1/ Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská ul. 2/B, IČO: 31 340 890, právne zastúpený AK Antol, s.r.o., so sídlom Pezinok, Kupeckého 2542/72, a 2/ OMIKRON TRADING LIMITED, so sídlom British Virgin Islands, Tortola, Road Town, P. O. BOX 905, Nerine Chambers, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, v konaní určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. októbra 2016, č. k. 3C/366/2015 - 114, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 2/ v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa článku 3, bod 4, Zmluvy o úvere č. 6931418406 zo dňa 28.08.2006, uzavretá medzi Poštovou bankou, a. s., Bratislava a žalobkyňou, je neplatná. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s uplatňovaním práva voči žalovanému 2/. Výrokom II. žalobu voči žalovanému 1/ zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s bránením práva voči žalobkyňi.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 03.11.2015 domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy podľa čl. 3 bod 4 Zmluvy o úvere č. 6931418406 zo dňa 28.08.2006. Žaloba bola podaná dňa 03.11.2015, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý v ustanovení § 80 písm. c) pripúšťal možnosť domáhať sa určenia, či tu právny vzťah je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Rovnako je potrebné uviesť, že Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30.06.2016, pričom od 01.07.2016 je účinný zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý s takýmito tzv. „určovacími žalobami“ o určenie neplatnosti právneho úkonu v zásade nepočíta (ibaže by to vyplývalo z osobitného predpisu - § 137 písm. d) CSP). Z ustanovenia § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že tento zákon platí i na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, súčasne však v ustanovení čl. 2 zákon akcentuje na spravodlivú a účinnú ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Čo je potrebné rozumiť pod pojmom „princíp právnej istoty“ definuje CSP v čl. 2 ods. 2. Súd mal za to, že za situácie, keď žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kedy žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu boli možné, žalobcovia po preukázaní

naliehavého právneho záujmu a následne po preukázaní dôvodu neplatnosti právneho úkonu, boli v takýchto sporoch úspešní, bolo by v rozpore s čl. 2 CSP, ak by súd len z dôvodu v tomto smere zásadnej zmeny právnej úpravy v priebehu sporu (teda že za súčasného stavu nie je možné domáhať sa určenia neplatnosti daného právneho úkonu, keďže toto nevyplýva z osobitného predpisu, hoci v čase začatia sporu to možné bolo) zamietol žalobu bez vecného prejednaní len s odôvodnením, že vyhovieť takejto žalobe už nie je za súčasného právneho stavu možné. V čase podania žaloby, t. j. ku dňu 03.11.2015, súd mal za to, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko požadovaným určením by sa zlepšilo jej právne postavenie z dôvodu, že žalovaný 2/ nebude môcť zasahovať do majetkovej sféry žalobkyne bez toho, že by existoval spôsobilý exekučný titul na takéto zásahy, najmä za situácie, že v rámci konania smerujúceho k vydaniu takéhoto prípadného exekučného titulu by súd ex offio musel skúmať prípadné neprijateľné podmienky, resp. prihliadať na prípadnú bezúročnosť, resp. bezpoplatkovosť úveru a podobne, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k zásadnej redukcii sumy, ktorú platiteľ mzdy poukazuje žalobcovi 2/ na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný 2/ síce poukázal na právoplatný rozhodcovský rozsudok, súd v tejto súvislosti uvádza, že v konaní nebola preukázaná platne uzavretá rozhodcovská doložka, preto takýto argument neobstojí. Okrem iného, súdu je z jeho činnosti známe, že v prípade, ak podá žalovaný 1/, prípadne jeho právny nástupca návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, tieto návrhy exekučné súdy spravidla zamietajú z dôvodu, že rozhodcovskú doložku vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže rozhodcovský súd nemal právomoc spor rozhodnúť (viď napr. uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3Er/518/2015 - 60 zo dňa 28.07.2015, právoplatné 04.12.2015, č. k. 5Er/309/2015 - 29 zo dňa 25.06.2015, právoplatné dňa 10.12.2015 a iné). Žalovaný 2/ sa v konaní bránil i tým, že žalobkyni odpustil celý dlh, o čom predložil i potvrdenie o odpustení celého dlhu zo dňa 19.07.2016, resp. že zamestnávateľovi žalobkyne bol zaslaný list, ktorým požiadal žalovaný 2/ o pozastavenie výkonu zrážok zo mzdy. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 574 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odpustenie dlhu predpokladá písomnú dohodu medzi veriteľom a dlžníkom. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odpustenie dlhu bolo urobené vo forme dohody žalovaného 2/ a žalobkyne, z jeho obsahu vyplýva, že tento bol mienený ako jednostranný právny úkon zo strany žalovaného 2/. Ak by sa aj jednalo o ofertu na uzavretie dohody, táto nebola zo strany žalobkyne akceptovaná. Táto listina teda neznamená, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení neexistuje, resp. že preukazuje, že zanikla naliehavosť na požadovanom určení. Rovnako nemožno prihliadať i na argument žalovaného 2/, že nie je dôvod žalobe vyhovieť vzhľadom k tomu, že nevykonáva momentálne zrážky zo mzdy, nakoľko takýto list je zo strany žalovaného 2/ bezpredmetný, keďže z obsahu spisu vyplýva, že zrážky zo mzdy žalobkyne nie sú vykonávané z dôvodu súdom skôr nariadeného predbežného opatrenia - uznesenia č. k. 3C/366/2015-10 zo dňa 13.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/45/2016-48 zo dňa 17.02.2016. Okrem iného, takýto list nedáva záruku, že po právoplatnom skončení veci a s tým spojeným zánikom predbežného opatrenia, by žalovaný 2/ opätovne neprikázal zamestnávateľovi žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy.

3. Žalovaný 2/, resp. jeho právny predchodca v konaní namietal, že daná zmluva o úvere je absolútnym obchodom, ktorá sa riadi výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka a vzhľadom k dátumu uzavretia danej zmluvy (28.08.2006) je vylúčené na daný prípad aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Súd s takouto argumentáciou žalovaného 2/ nesúhlasil. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu (zmluvy o úvere a zároveň dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere) a spôsob uzavretia zmluvy, keď žalovaný 1/ ako veriteľ je podnikateľský subjekt - banka - ktorý na formulári a v pevne stanovených zmluvných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník (žalobkyňa) nemala možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, jedná sa o zmluvu spotrebiteľskú, a na ňu sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 01.04.2004 o inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 a 71 Asociačnej dohody platnej od 1.2.1995. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinný i v čase uzavretia danej úverovej zmluvy až do 30.06.2007) ako tzv. typovú zmluvu. Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť a v rámci prístupového procesu do Európskej únie bol v Slovenskej republike prijatý zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv

sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany, ktorá nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Spotrebiteľská zmluva je inštitút, ktorý je potrebné vnímať komplexne a ktorý sa nesporne týka viacerých typov zmlúv.

4. Pri posúdení charakteru danej zmluvy, ktorej súčasťou je dohoda o zrážkach zo mzdy, je potrebné prihliadať na postavenie účastníkov zmluvy a vychádzať nielen z právnej úpravy platnej a účinnej v čase uzavretia tejto zmluvy, t. j. 28.08.2006, ale aj z európskej legislatívy, významu spotrebiteľských zmlúv v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práv, ako aj zásad a pojmových znakov spotrebiteľských zmlúv. Okrem uvedeného je potrebné hľadiť i na to, že právna úprava spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Občianskom zákonníku nie je taxatívna, ide len o užšie vymedzenie pojmu spotrebiteľských zmlúv a v širšom kontexte je potrebné vychádzať aj z ustanovení osobitnej právnej úpravy, a to zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia posudzovanej zmluvy, resp. dohody o zrážkach zo mzdy. Uvedený zákon v ustanovení § 23a definuje pojem spotrebiteľská zmluva, ktorou je aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka (ako to bolo v tomto prípade) za predpokladu, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Uvedená Zmluva o úvere č. 6931418406 zo dňa 28.08.2006, ktorej súčasťou je i dohoda o zrážkach zo mzdy, tieto podmienky spĺňa. Posudzovaná zmluva je typickou formulárovou zmluvou, dohoda o zrážkach zo mzdy je jej súčasťou (v predtlačí v čl. 3 bod 4) a z obsahu zmluvy nevyplýva, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť svoj nesúhlas s takouto dohodou o zrážkach zo mzdy (teda že by dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu individuálne dojednaná). Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalobkyňa uzatvárala zmluvu s právnym predchodcom žalovaného 2/ (so žalovaným 1/) na iný účel ako pre svoju vlastnú potrebu, resp. potreby svojej rodiny (teda napr. pre účely podnikania). Je teda zjavné, že aj na právny vzťah založený medzi žalovaným 1/ ako právnym predchodcom žalovaného 2/ a žalobkyňou, je nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb., ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Na základe vyššie uvedeného a vykonaného dokazovania teda súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v čl. 3 bod 4 Zmluvy o úvere č. 6931418406 zo dňa 28.08.2006, je neplatná, keďže podľa názoru súdu sa jedná o zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to s poukazom na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka. Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy ako neoddeliteľnej formulárovej zmluvy o úvere je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti danej zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávaniu v prípade, že tieto obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, resp. aj v prípade, ak dlh spotrebiteľa voči veriteľovi je už premlčaný (v prípade súdneho konania je súd povinný prihliadať v spotrebiteľských vzťahoch na premlčanie z úradnej povinnosti, t. j. aj v prípade, že spotrebiteľ námietku premlčania nevznesie). Uzavretá dohoda poskytuje priamo veriteľovi - v súčasnosti žalovanému 2/ právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa - žalobkyne, a to vrátane plnenia neprijateľných zmluvných podmienok. Preto súd žalobe žalobkyne vyhovel. Treba však uviesť, že pasívne vecne legitimovaným v tomto spore je výlučne žalovaný 2/ ako súčasný veriteľ žalobkyne, nakoľko mu svedčí hmotné právo (má práva, resp. povinnosti z daného zmluvného vzťahu). Vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný 1/ postúpil svoju pohľadávku, ktorú mal voči žalobkyňi z danej úverovej zmluvy, súd konštatoval, že žalovaný 1/ nie je v tomto spore pasívne vecne legitimovaným subjektom, preto žalobu voči žalovanému 1/ z tohto dôvodu zamietol.

6. V súvislosti s námietkou žalovaného 2/, podľa ktorej nemá súd právomoc tento spor prejednávať vzhľadom na rozhodcovskú doložku, a z tohto dôvodu je potrebné postupovať podľa (v čase podania vyjadrenia účinného) ustanovenia § 106 O.s.p. je potrebné poukázať na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý zákon nadobudol účinnosť od 1.1.2015, podľa ktorého uzatvorenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd s tým, že ak tak spotrebiteľ urobí, dodávateľ, resp. jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu (s výnimkou toho, že by už vo veci skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie, čo žalovaný 2/ v spore nepreukázal). V danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie zákona č. 335/2014 Z. z. súd na námietku žalovaného 2/ o nedostatku právomoci Okresného súdu Považská Bystrica vec prejednať neprihliadal. Okrem iného, z vykonaného

dokazovania ani nevyplynulo uzatvorenie rozhodcovskej doložky medzi žalobkyňou a žalovaným 2/, resp. jeho právnym predchodcom.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobe žalobkyne súd vo vzťahu k žalovanému 2/ vyhovel, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s uplatňovaním práva voči žalovanému 2/. Súd však vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobu zamietol, a teda aj žalovaný 1/ bol v spore úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s bránením práva voči žalobkyni. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté tunajším súdom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol, alternatívne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V prvom rade dal do pozornosti skutočnosť, že súd sa v konaní nezaoberal skutočnou vôľou a vyjadreniami žalovaného 2/, v ktorých žalovaný 2/ niekoľkokrát jasne deklaroval, že nemá žiaden záujem na ďalšom vymáhaní pohľadávky ako ani na ďalšom trvaní uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy. Niekoľkokrát sa pokúšal o zmier v uvedenej veci ako aj o mimosúdne urovanie, avšak žalobca, napriek enormnej snahe žalovaného 2/, žiaden takýto návrh neakceptoval. Súd vôbec nevyhodnotil tieto návrhy a rovnako ani skutočnú, ničím nezastrenú vôľu žalovaného 2/ uvedený dlh žalobcu ďalej nevymáhať ani v súčasnosti a ani v budúcnosti. Má za to, že v konaní na súde prvého stupňa došlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces. Má za to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej uviedol, že žalobca nenamietal tú časť zmluvy, na základe ktorej mu bolo poskytnuté plnenie, ale len tú časť, na základe ktorej mal plniť. Žalobca nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by bolo preukázané, že zákonný zabezpečovací inštitút, ktorým je dohoda o zrážkach zo mzdy, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Naopak v priebehu konania bolo preukázané, že úverovú zmluvu o úvere, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného, uzavrel slobodne, dobrovoľne a vážne. Žalobca mal možnosť a bolo v jeho záujme oboznámiť sa s právami a povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z právneho vzťahu medzi ním a právnym predchodcom žalovaného, avšak tak neurobil. Nie je možné zbaviť žalobcu jeho zodpovednosti z dôvodu ľahkomyselnosti a nerozvážnosti, a to za asistencie súdu, ktorý porušením svojich procesných práv a povinností vyhovel žalobcovi v duchu „spotrebiteľa treba chrániť za každú cenu“. Predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňazí) dlžníkovi, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval platný záväzok právneho predchodcu žalovaného poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie na úhradu kúpnej ceny ním zakúpeného tovaru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Pri aplikácii právnych predpisov je povinnosťou súdu zaoberať sa aj časovou pôsobnosťou právnych noriem. Predmetná zmluva a nároky z nej vyplývajúce vznikli pred 1.1.2008. Z toho dôvodu nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 568/2007 Z.z. účinného od 1.1.2008, keďže v zmysle prechodných ustanovení k novele Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch sa vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 posudzujú podľa doterajších predpisov. Uvedená novela podstatným spôsobom zmenila ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku a spotrebiteľských úverov v zákone o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné považovať Zmluvu o úvere za zmluvu spotrebiteľskú v zmysle Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, ktorá bola zriadená a pôsobí v Slovenskej republike v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Nejde teda o žiadny nebankový subjekt mimo dohľadu národnej banky. Žalobca podal návrh v zmysle ustanovenia § 80 písmeno c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 137 písm. c) CSP), pričom však právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý. Žalovaný 2/ poukázal na skutočnosť, že žalobca nemôže preukázať naliehavý právny záujem aj z dôvodu, že žalovaný 2/ disponuje voči žalobcovi exekučným titulom, ktorý vydal STÁLÝ ROZHODCOVSKÝ SÚD zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave, dňa 30.04.2014 rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa

31.07.2014 a vykonateľnosť dňa 21.08.2014, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému istinu vo výške 1.500,64 EUR s príslušenstvom. Uvedený dlh priznaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom však žalobca dobrovoľne nesplnil. Rozhodcovská doložka je dohodnutá platne, nakoľko žalobca mal možnosť sa s ňou oboznámiť nielen v zmluve o úvere, ktorú podpísal, ale aj v žalobe a jej prílohách, ktorá mu bola doručená rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní a jej existenciu nenamietal. Žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani, v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Vzhľadom na to, že dôkazné bremeno nesie žalobca, je jeho povinnosťou preukázať, že zmluvu, resp. dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrel slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase podpisu bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tvrdenie, a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Žalobca si slobodne vybral právneho predchodcu žalovaného aj keď na trhu je pomerne široký výber iných bankových inštitúcií a produktov, akceptoval vykonávanie zrážok právnym predchodcom žalovaného. Ďalej zdôraznil, že právny predchodca žalovaného 2/, spoločnosť Poštová banka, a. s. je subjektom, ktorý podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Na základe zmluvy o úvere boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazal v pravidelných splátkach uhrádzať. Pohľadávka žalovaného bola zabezpečená prostredníctvom dohody o zrážkach. Nakoľko zo strany žalobcu došlo k omeškaniu so splátkami, dostal sa do omeškania, čím vznikol žalovanému, resp. jeho právnym predchodcom, nárok na úroky z omeškania, ako aj zmluvné strany medzi sebou dohodli. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy môže slúžiť na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ako aj na uspokojenie pohľadávky veriteľa, pričom nejde o zabezpečenie veriteľovej pohľadávky v prípade, že ju dlžník sám neuspokojil, ale dlžník zabezpečuje pohľadávku svojho veriteľa tým, že dáva súhlas na to, aby bola veriteľova pohľadávka uspokojená postupne, a to zrážkami zo mzdy dlžníka. Ako z uvedeného vyplýva, žalobca dal žalovanému súhlas na výkon zrážok zo mzdy pre prípad, že sa dostane s úhradou splátok do omeškania, pričom sa teraz tento súhlas snaží obísť. Zdôraznil, že súdy sú oprávnené len vykladať vnútroštátne normy, hoc aj eurokonformným výkladom, v žiadnom prípade nie sú oprávnené tvoriť, meniť právne normy, či arbitrárne rozhodovať, v ktorom prípade, ktorú normu použijú a ktorú nie. Žalobca nepopiera platnosť úverovej zmluvy a ani nepopiera, že ju uzatvoril dobrovoľne na základe slobodnej vôle. Svojím podpisom súhlasil s celým obsahom zmluvy. Tvrdenie, že sa dohode o zrážkach zo mzdy musel podrobiť je zjavne účelové a tendenčné. Žalobca totiž nikde netvrdí, že bol prinútený zmluvu podpísať. Rovnako je účelové a tendenčné aj správanie žalobcu, ktorý nespochybňuje platnosť zmluvy ako takej, teda nenamietal tú časť zmluvy, z ktorej bral úžitok, ale len časť, na základe ktorej má svoj záväzok splatiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola slobodne a vážne uzatvorená v zmysle ustanovenia § 551 OZ. V zmysle predmetného ustanovenia je zrejmé, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú podobu, inak je neplatná. Zmluva, ktorej obsahom je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, má písomnú formu, a preto nie je možné neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, na tomto základe namietat. Je teda zrejmé, že jedine nedodržanie písomnej formy dohody o zrážkach zo mzdy spôsobuje neplatnosť takejto dohody. Poukázal aj na skutočnosť, že zo znenia ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitútom práva, ktorý má v prvom rade zabezpečovací charakter, tzn. zabezpečuje pohľadávku veriteľa. V žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by akýkoľvek súd prijal takúto argumentáciu žalobcu ad absurdum by bolo analogicky možné akýkoľvek zabezpečovací inštitút, napr. ručenie alebo záložnú zmluvu, vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

9. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol správne a preto žiadala odvolanie žalovaného zamietnuť a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

10. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd žalobu voči žalovanému 1/ zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov vzniknutých v konaní v súvislosti s bránením práva voči žalobkyňi, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v týchto výrokoch právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

12. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplývali, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané

alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného 2/ dodáva nasledovné:

13. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací je v zhode sa vysloveným názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa má na požadovanom určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žaloba bola podaná dňa 03.11.2015, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý v ustanovení § 80 písm. c) pripúšťal možnosť domáhať sa určenia, či tu právny vzťah je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Rovnako správne uviedol, že Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30.06.2016, pričom od 01.07.2016 je účinný zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý s takýmito tzv. „určovacími žalobami“ o určenie neplatnosti právneho úkonu v zásade nepočíta (ibaže by to vyplývalo z osobitného predpisu - § 137 písm. d) CSP). Z ustanovenia § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že tento zákon platí i na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, súčasne však v ustanovení čl. 2 zákon akcentuje na spravodlivú a účinnú ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Súd prvej inštancie mal teda správne za to, že za situácie, keď žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kedy žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu boli možné, žalobcovia po preukázaní naliehavého právneho záujmu a následne po preukázaní dôvodu neplatnosti právneho úkonu, boli v takýchto sporoch úspešní, bolo by v rozpore s čl. 2 CSP, ak by súd len z dôvodu v tomto smere zásadnej zmeny právnej úpravy v priebehu sporu (teda že za súčasného stavu nie je možné domáhať sa určenia neplatnosti daného právneho úkonu, keďže toto nevyplýva z osobitného predpisu, hoci v čase začatia sporu to možné bolo) zamietol žalobu bez vecného prejednanja len s odôvodnením, že vyhovieť takejto žalobe už nie je za súčasného právneho stavu možné. V čase podania žaloby, t. j. ku dňu 03.11.2015, mal teda aj odvolací súd za to, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko požadovaným určením by sa zlepšilo jej právne postavenie z dôvodu, že žalovaný 2/ nebude môcť zasahovať do majetkovej sféry žalobkyne bez toho, že by existoval spôsobilý exekučný titul na takéto zásahy, najmä za situácie, že v rámci konania smerujúceho k vydaniu takéhoto prípadného exekučného titulu by súd ex offo musel skúmať prípadné neprijateľné podmienky, resp. prihliadať na prípadnú bezúročnosť, resp. bezpoplatkovosť úveru a podobne, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k zásadnej redukcii sumy, ktorú platiteľ mzdy poukazuje žalovanému 2/ na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Z dokazovania, ktoré vo veci vykonal súd prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalovaného 2/ požiadal zamestnávateľa žalobkyne o zrážky zo mzdy, ktoré boli aj vykonávané. Je teda nepochybné, že žalovaný 2/, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ využil dohodu o zrážkach zo mzdy na postihnutie majetku žalobkyne - mzdy zo zamestnania, pričom žalobkyňa túto dohodu považuje za neplatnú. Keďže zákon pre vykonávanie zrážok zo mzdy na základe takejto dohody nevyžaduje autoritatívne rozhodnutie súdu alebo iného právomocného orgánu o povinnosti na peňažné plnenie, ktorej splnenie sa zrážkami zo mzdy plní, nemala žalobkyňa inú možnosť ako namietat platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy v osobitnom konaní, ktoré vyvolá svojím návrhom na začatie konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Bez rozhodnutia súdu o takomto požadovanom určení nebráni žalovanému 2/ nič, aby naďalej požadoval od zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok zo mzdy. Žalobkyňa má preto na požadovanom určení, ktorým sa odstráni spornosť strán o platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016. Žalovaný 2/ sa v konaní pred súdom prvej inštancie ako i v podanom odvolaní síce bránil i tým, že žalobkyňu odpustil celý dlh, o čom predložil i potvrdenie o odpustení celého dlhu zo dňa 19.07.2016, resp. že zamestnávateľovi žalobkyne bol zaslaný list, ktorým požiadal žalovaný 2/ o pozastavenie výkonu zrážok zo mzdy. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal na ustanovenie § 574 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odpustenie dlhu predpokladá písomnú dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, pritom z obsahu spisu nevyplýva, že by odpustenie dlhu bolo urobené vo forme dohody žalovaného 2/ a žalobkyne, z jeho obsahu vyplýva, že tento bol mienený ako jednostranný právny úkon zo strany žalovaného 2/. Ak by sa aj jednalo o ofertu na uzavretie dohody, táto nebola zo strany žalobkyne akceptovaná. Táto listina teda ani podľa odvolacieho súdu neznamena, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení neexistuje, resp. že preukazuje, že zanikla naliehavosť na požadovanom určení. Rovnako ani podľa odvolacieho súdu nemožno prihliadať i na argument žalovaného 2/, že nie je dôvod žalobe vyhovieť vzhľadom k tomu, že nevykonáva momentálne zrážky zo mzdy, nakoľko takýto list je zo strany žalovaného 2/ bezpredmetný,

keďže z obsahu spisu vyplýva, že zrážky zo mzdy žalobkyne nie sú vykonávané z dôvodu súdom skôr nariadeného predbežného opatrenia a takýto list ani nedáva záruku, že po právoplatnom skončení veci a s tým spojeným zánikom predbežného opatrenia, by žalovaný 2/ opätovne neprikázal zamestnávateľovi žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy.

14. Čo sa týka námietky žalovaného 2/, že daná zmluva o úvere je absolútnym obchodom, ktorá sa riadi výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka a vzhľadom k dátumu uzavretia danej zmluvy (28.08.2006) je vylúčené na daný prípad aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ani túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza tak ako správne už konštatoval i súd prvej inštancie, že vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu (zmluvy o úvere a zároveň dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere) a spôsob uzavretia zmluvy, keď žalovaný 1/ ako veriteľ je podnikateľský subjekt - banka - ktorý na formulári a v pevne stanovených zmluvných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník (žalobkyňa) nemala možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, jedná sa o zmluvu spotrebiteľskú, a na ňu sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 01.04.2004 o inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 a 71 Asociačnej dohody platnej od 1.2.1995. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinný i v čase uzavretia danej úverovej zmluvy až do 30.06.2007) ako tzv. typovú zmluvu. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany, ktorá nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Spotrebiteľská zmluva je inštitút, ktorý je potrebné vnímať komplexne a ktorý sa nesporne týka viacerých typov zmlúv. Pri posúdení charakteru danej zmluvy, ktorej súčasťou je dohoda o zrážkach zo mzdy, je potrebné prihliadať na postavenie účastníkov zmluvy a vychádzať nielen z právnej úpravy platnej a účinnej v čase uzavretia tejto zmluvy, t. j. 28.08.2006, ale aj z európskej legislatívy, významu spotrebiteľských zmlúv v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práv, ako aj zásad a pojmových znakov spotrebiteľských zmlúv. Okrem uvedeného je potrebné hľadiť i na to, že právna úprava spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Občianskom zákonníku nie je taxatívna, ide len o užšie vymedzenie pojmu spotrebiteľských zmlúv a v širšom kontexte je potrebné vychádzať aj z ustanovení osobitnej právnej úpravy, a to zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia posudzovanej zmluvy, resp. dohody o zrážkach zo mzdy. Uvedený zákon v ustanovení § 23a definuje pojem spotrebiteľská zmluva, ktorou je aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka (ako to bolo v tomto prípade) za predpokladu, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Uvedená Zmluva o úvere č. 6931418406 zo dňa 28.08.2006, ktorej súčasťou je i dohoda o zrážkach zo mzdy, tieto podmienky aj podľa odvolacieho súdu spĺňa. Posudzovaná zmluva je typickou formulárovou zmluvou, dohoda o zrážkach zo mzdy je jej súčasťou (v predtlačí v čl. 3 bod 4) a z obsahu zmluvy nevyplýva, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť svoj nesúhlas s takouto dohodou o zrážkach zo mzdy (teda že by dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu individuálne dojednaná). Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že žalobkyňa uzatvárala zmluvu s právnym predchodcom žalovaného 2/ (so žalovaným 1/) na iný účel ako pre svoju vlastnú potrebu, resp. potreby svojej rodiny (teda napr. pre účely podnikania). Aj podľa odvolacieho súdu je teda na právny vzťah založený medzi žalovaným 1/ ako právnym predchodcom žalovaného 2/ a žalobkyňou, nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb., ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka.

15. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 2/ o prekážke veci právoplatne rozhodnutej, ktorá má brániť v konaní a rozhodnutí o návrhu žalobkyne, odvolací súd sa ani s týmto odvolacím tvrdením žalovaného 2/ nestotožňuje. Rozhodcovský rozsudok o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému tam určenú peňažnú sumu titulom dlhu z úverového vzťahu nemôže byť prekážkou res iudicata pre toto konanie o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Aj keď takáto dohoda slúži na zabezpečenie práva žalovaného zo zmluvy o úvere, ako na to správne poukázal v odvolaní sám žalovaný, ide o iný právny úkon, odlišný od samotnej zmluvy o úvere, z ktorej zmluvy vyplýva povinnosť žalobkyne na plnenie. Posúdenie platnosti tejto dohody preto nebolo /a nemuselo byť/ prejudiciálnou otázkou, ktorú by musel rozhodcovský súd riešiť v súvislosti so žalobou žalovaného na plnenie. V tomto zmysle potom ani uloženie peňažnej povinnosti žalobkyne na základe zmluvy o úvere v rozhodcovskom rozsudku nepredstavuje prekážku

právoplatne rozhodnutej veci pre konanie o určenie platnosti, či neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá splnenie záväzku žalobkyne zo zmluvy o úvere zabezpečuje.

16. Nakoniec nie je odvolací súd za jedno ani s názorom žalovaného 2/ ako odvolateľa na platnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Ako na to správne poukázal súd prvej inštancie, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa / neprijateľné zmluvné podmienky/. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad /porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal/. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, E. C./POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyne odvolací súd priznal na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).